

جریده عالم

زلزله ۶.۳ ریشتری «لومبوک» اندونزی را لرزاند

زمین لرزه ای به بزرگسی ۶.۳ درجه درامواج درونی زمین (ریشتر) بار دیگرروز یکشنبه جزیره گردشگر لومبوک در شرق اندونزی را لرزاند. به گزارش ایرنا، زلزله هفت ریشتری دو هفته پیش در جزیره لومبوک اندونزی با ۵۲۰ پس لرزه، ۴۶۰ نفر را به کام مرگ کشید و بیش از ۳۵۰ هزار نفر ا بی خانمان کرد. این منطقه در دو هفته اخیر با سه زمین لرزه پر قدرت ۶.۲، ۶.۹ و ۵.۹ ریشتری روبه روشد. نخستین زلزله اصلی این کشور با قدرت ۷ ریشتر که در نوسا تنگورا در جزیره لومبوک در شرق اندونزی در روز یکشنبه ۱۴ مرداد (۵ آگوست) اتفاق افتاد و پس از آن دو زمین لرزه دیگر تلفات و آمار قربانیان را به صدها نفر افزایش داد. اندونزی با بیش از هزاران جزیره پراکنده در اقیانوس آرام بر روی خط آتش و کمربند زلزله جنوب شرق آسیا واقع شده و به همین هر سال شاهد حوادث متعدد زیست محیطی با تلفات و خسارات سنگین اقتصادی است. مرکز زلزله شناسی امریکا گزارش داد زلزله امروز در شهر بلتینگ در شرق جزیره لومبوک در عمق ۷.۹ کیلومتری زمین بوقوع پیوسته است. براساس گزارش شبکه های تلویزیونی آسیا، زمین لرزه باعث وحشت مردم و ریختن تعداد زیادی از مردم به خیابان هاشد. تاکنون گزارشی از میزان خسارت و تلفات این زمین لرزه منتشر نشده است.

■ ■ ■

هندو پاکستان، عملیات مشترک نظامی برگزار می کنند

برای نخستین بار در تاریخ استقلال پاکستان، نیروهای ویژه این کشور با همکاری هند، در عملیات مشترک نظامی ضد تروریسم شرکت می کنند. به گزارش ایرنا، تارنامای خبری تایمز آو اسلام آباد روز یکشنبه به نقل از منابع خبری اعلام کرد: سربازان پاکستان و هند در تمرین نظامی برای مقابله با تروریسم در روسیه شرکت می کنند. این تمرین نظامی هفته آینده توسط سازمان همکاری های شانگهای (SCO) با هدف گسترش همکاری منطقه ای و دوجانبه کشور های عضو برای مقابله با تروریسم و افراط گرایی برگزار می شود. برگزاری این مانور مشترک از آن نظر اهمیت دارد که اختلاف و تنش بین هندو پاکستان در هفت دهه گذشته بر سر مساله کشمیر باعث جان باختن بیش از هزاران نفر از نظامیان دو کشور شده است. به گزارش ایرنا پیش از این نیز، مانور مشترک ضد تروریسم ارتش های هند و روسیه در اکتبر سال ۲۰۱۰ (مهرماه ۱۳۸۹) در شمال هند برگزار شده بود. مانور مشترک روسیه و هند با نام ایندرا ۲۰۱۰ در چائوپایا ایالت اوتاراخند در شمال هند برگزار شد.

■ ■ ■

نیروهای آمریکاعد از داعش هم در عراق می مانند

سختنگوی ائتلاف بین المللی علیه داعش گفت، تا زمانیکه لازم باشد نیروهای آمریکایی در این کشور می مانند. به گزارش رویترز، شان رایان، سخنگوی ائتلاف آمریکایی علیه داعش در یک نشست خبری در ابوظبی گفت: تا زمانیکه لازم باشد، نیروهای آمریکایی در عراق می مانند. علت اصلی ماندن در عراق پس از شکست داعش، اقداماتی برای برقراری ثبات در مناطقی از عراق است که پیشتر تحت کنترل داعش بوده و مایه این دلیل در انجामी مانیم.

او که سرهنگ ارتش آمریکا است در گفت و گو باشبکه اسکای نیوز هم گفت: داعش همچنان خطر آفرین است و در عراق از میان نرفته است. تا آنجا که بتوانیم در این کشور می مانیم تا داعش را کاملاً ریشه کن کنیم. مسئولان مختلف عراقی و نمایندگان پارلمان این کشور تاکنون بارها خواستار خروج نیروهای خارجی از کشور شان شده اند.

روزنامه گادرن این اخیرافاش کرده

است که بررسی در خواست پناهندگانی که به بریتانیا مهاجرت کرده اند در مواردی بیش از ۲۰ سال به طول انجامیده است، سازمان های حمایتی وخیره های انگلیس این رفتار را «کاملاً وحشیانه» می دانند. بررسی در خواست پناهندگی ۱۷ نفر در سال های اخیر بیش از ۱۵ سال به طول انجامیده است. در این میان ۴ نفر بیش از ۲۰ سال منتظر ماندند و بدترین پرونده متعلق به فردی است ۲۶ سال منتظر پاسخ وزارت کشور بریتانیا ماند. این اطلاعات پس از تصویب قانون آزادی اطلاعات منتشر شده است وشامل اطلاعاتی که تصمیمات وزارت کشور انگلیس در مورد درخواست اولیه رادر بر دارد. بنابر این درخواست های مجدد و روند پیگیری آنها در اطلاعات موجود قرار ندارد. متقاضیان پناهندگی در انگلستان حق ندارند پیش از بررسی درخواست شان شغلی داشته باشند. آنها هر هفته از دولت ۳۷،۷۵ پوند مقرری دریافت می کنند. بنابه گزارش های موجود افراد مذکور مجبور بودند برای پرداخت هزینه تلفن از غذا خوردن خودداری

کنند تا بتوانند با اعضای خانواده خود در

خارج از بریتانیا تماس برقرار کنند. آنها که به بریتانیا مهاجرت کرده اند در مواردی بیش از ۲۰ سال به طول انجامیده است، سازمان های حمایتی وخیره های انگلیس این رفتار را «کاملاً وحشیانه» می دانند. البته وزارت کشور انگلستان برای آنها اقامتگاه هایی در نظر گرفته بود و پناهندگان به صورت مشترک در خانه هایی که به آنها اختصاص داده شده بودند گی می کردند. این خانه ها معمولاً در مناطق فقیرنشین شهرها قرار دارند و مورد هجوم حیوانات موزی قرار دارند و وضعیت بهداشتی مناسبی ندارند و مملو از ساس و قارچ هستند. سال گذشته بویت کوپر، رییس کمیته مهاجران وزارت کشور در گزارشی تکان دهنده اعلام کرد که وضعیت مسکن پناهندگان بسیار اسفناک و شرم آور است. استفان هیل، مدیر اجرایی موسسه «حمایت از پناهندگان» در این باره می گوید: «بعضی از پناهندگان بیش از ۱۵ سال منتظر تصمیم دولت در مورد قبول درخواست پناهندگی ماندند و در عین حال در این مدت اجازه اشتغال نداشت. این وضعیت بسیار اسفناک است ونحوه

مدیریت وزارت کشور «کاملاً وحشیانه»

است». وزارت کشور انگلستان در سال ۲۰۱۷ در خواست پناهندگی ۱۸،۱۸۹ نفر را زیر شش ماه بررسی کرد. این تعداد از درصد ا پناهندگان را شامل می شد. بررسی در خواست ۲۸۳۲ نفر نیز بین شش ماه تا یک سال طول کشید. ۳۰۵۹ نفر بین یک تا سه سال منتظر ماندند و ۲۴۳ نفر بین سه تا پنج سال انتظار کشیدند. از میان ۴۰ نفری که بیش از ۵ سال منتظر پاسخ وزارت کشور ماندند، ۷ نفر توانستند پناهندگی کامل گرفته یا ویزای حمایتی دریافت کنند، در خواست ۲۲ نفر رد شد و ۱۱ نفر با درخواست خود را پس گرفتند و کشور را ترک کردند یا اینکه در انتظار پاسخ وزارت کشور جان سپردند. این پناهندگان از کشورهای مختلفی از جمله افغانستان، جمهوری کنگو، اتره، سومالی و یمن به انگلستان سفر کرده بودند.

موریس رن، مدیر اجرایی شورای مهاجران معتقد است که این گزارش تنها متوجه دوره ای است که افراد منتظر پاسخ اولیه برای پناهندگی بودند: «بسیاری از مردم در صورت رد درخواست اولیه باید فرآیندی طولانی

بعضی از پناهندگانی که به انگستان مهاجرت کرده اند، بیش از ۲۰ سال منتظر پاسخ وزارت کشور ماندند

سال های برزخی

در خواست های «سراست» تنهاشش ماه زمان لازم دارد. رییس اداره مهاجرت و مرز داری با اشاره به این فرآیند گفت: «البته حدود نیمی از درخواست ها چنین نیستند و از فرآیند بررسی فوری شش ماهه معاف می شوند»

استفان هیل معتقد است که تاخیر در بررسی در خواست ها و دیگر نواقص سیستم پناهندگی انگلستان ضربه سنگینی را به پناهندگانی که جویایی آرامش وامنیت هستند، وارد می کند: «ما با پناهندگانی که سال ها منتظر پاسخ بوده اند صحبت کرده ایم، بسیاری از آنها این سال ها را با اضطراب و افسردگی سپری کردند و برای مدتی طولانی هر روز را با کمتر از ۵ پوند سپری می کردند. آنها از تحصیل واشغال در کشور محروم هستند و در کمال ناامیدی احساس انزوا

کرده و از جامعه طرد می شوند»

رن معتقد است: «این مشکل مدیریتی موقتی نیست بلکه نتیجه قابل پیش بینی عملکرد سیستمی است که هیچ توجهی به آسیب های روحی و روانی ناشی از تصمیمات خود ندارد؛ زندگی انسان ها در اینجا متوقف می شود و آنها باید در برزخ و بلا تکلیفی زندگی کنند». وی در ادامه گفت: «این شرایط کاملاً غیر قابل قبول است. این آمارها نشان می دهد که ما باید نحوه نگرش مان نسبت به پناهجویان را بازبینی کنیم» سخنگوی وزارت کشور انگلستان در واکنش به این گزارش ها گفت: «داره مهاجرت و ویزای بریتانیایی می کند در خواست های «سراست» را در کمتر از ۶ ماه بررسی کند اما ادعای بعضی از پناهندگان موضوعات بسیار پیچیده ای را مطرح می کند که نمی توان در فاصله زمانی کمتر از ۶ ماه در موردش تصمیم گرفت. این شرایط خارج از کنترل ما است اما تصمیم داریم تا در خواست های پیچیده را نیز در کمتر از ۱۲ ماه بررسی کرده و پاسخ دهیم»

«بدترین تجربه زندگی من»

آنا آساتیانی که ۲۹ سال سن دارد در سال ۲۰۱۳ به همراه همسر و تنها دخترش از اروپای شرقی به انگلستان پناهنده شد. او پس از ورود به بریتانیا و

متقاضیان پناهندگی در انگلستان حق ندارند پیش از بررسی درخواست شان شغلی داشته باشند. آنها هر هفته از دولت ۳۷،۷۵ پوند مقرری دریافت می کنند. بنابه گزارش های موجود افراد مذکور مجبور بودند برای پرداخت هزینه تلفن، از غذا خوردن خودداری کنند تا بتوانند با اعضای خانواده خود در خارج از بریتانیا تماس برقرار کنند

در فرودگاه درخواست پناهندگی داد اما تصمیم گیری وزارت کشور انگلیس در این مورد پنج سال طول کشید. وی در مورد این پنج سال و تجربه خود می گوید: «انتظار در این سال ها سخت ترین تجربه زندگی من بود، هیچ کس مسئولیت این تاخیر را بر عهده نمی گرفت و توضیحی در این زمینه به من نمی داد. آنها حتی پس از قبول در خواست بابت این پنج سال زندگی برزخی از ما هیچ عذرخواهی نکردند» وی در ادامه گفت: «این سال ها به شدت من را تحت تاثیر قرار داد. من وکیل هستم اما نمی توانم در انگلستان کار کنم، بنابراین حس می کنم که تحصیلات من هیچ فایده ای نداشته است. این انتظار پنج ساله سلامت روحی و روانی و حتی سلامت فیزیکی من را از بین برد» آساتیانی معتقد است که این برزخ پنج ساله اعتمادوی در مورد بریتانیا را از بین برده است، او پیش از این همواره تصور می کرد که انگلستان کشوری است که در آن به حقوق بشر توجه می شود. «من همواره به این فکر می کنم: ممنون از اینکه من را در کشور تان قبول کردند اما کاری نکنید که زندگی من سخت تر از قبل شود، من در کشور خودم مورد بازجویی قرار گرفته ام، متوجه نمی شوم که چرا سیستم مهاجرت دولت انگلستان این قدر معیوب است.»

نشانه احترام به آنها است. پس از آنکه مقامات منطقه ای به این تصمیم مدرسه اعتراض کردند، در نهایت مدرسه مجبور شد از موضع گیری پیشین خود عقب نشینی کند.

دادن با معلم زن شان معاف کند و مدرسه هم این

در خواست را پذیرفته بود. این تصمیم در تضاد با سنت قدیمی دانش آموزان سویسی است. بر این اساس دست دادن دانش آموزان با معلمان

با این زوج روبه رو شده بود. وی از اعلام کرد که

از این تصمیم کمیسیون مبنی بر رد درخواست شهروندی این زوج بسیاری خوشنود است: «قانون اساسی سوییس اصل برابری بین زن و مرد بر تعصبات مذهبی ارجحیت دارد» این زوج ۳۰ روز فرصت دارند تا از این تصمیم تبعیت کنند. این اولین باری نیست که مسئله دست دادن با جنس مخالف در سوییس تنش آفرین شده است.

در سال ۲۰۱۶ پس از آنکه فاش شد مدیران یکی از دبیرستان های شمال کشور به دونوجوان سوری اجازه دادند تا با معلمان زن خود دست ندهند، در سرتاسر کشور هیاهویی ملی برپا شد. این دونوجوان پسر از مدرسه خواسته بودند که با توجه به اعتقادات مذهبی آنها را از دست

رافاش نکرد اما گفت: «آنها با شهروندان که

جنسیت مخالف دارند دست نمی دهند؛ علاوه بر این آنها از پاسخ دادن به سئوالاتی که توسط جنس مخالف از آنها پرسیده می شد سرسختی نشان می دادند» همانطور که می دانید بنابه فقه دین اسلام افراد نمی توانند با «نامحرمان» ارتباط فیزیکی برقرار کنند و تنها برقراری ارتباط فیزیکی با اقوام محرم از این قاعده مستثنی است. جونا د معتقد است که احترام به آزادی ادیان در قانون این کشور و ایالت Vaud مورد تأکید قرار گرفته است. اما قوانین مذهبی فراتر از قانون سوییس نیست. معاون شهردار لوزان، پیر آنتونی هیلدبرند، که یکی از اعضای کمیسیون سه نفره ای است که در مورد قبول شهروندی تصمیم می گیرند پیش از این

آتش بس دولت افغانستان با طالبان در هاله ابهام است

در پی نشست مشورتی رئیس جمهوری افغانستان با اعضای شورای عالی صلح این کشور و جمعی از علمای افغانستان که روز گذشته در مورد تکرار آتش بس یک سویه دولت با گروه طالبان به مناسبت فرارسیدن عید قربان برگزار شد، احتمال اجرایی شدن این تصمیم در هاله ابهام قرار گرفته است. به گزارش ایرنا، معاون سخنگوی «محمد اشرف غنی» رئیس جمهوری افغانستان دیروز یکشنبه که مصادف با نود و نهمین سالروز بازگشت استقلال افغانستان پس از ۸۰ سال استعمار انگلستان بود، اعلام کرد که حکومت

خود را اعلام خواهد کرد. بعد از آن که آتش بس یک سویه

و ۲۰ روزه دولت افغانستان به مناسبت عید فطر با آتش بس سه روز طالبان در تعطیلات این عید منطبق گشت با رقه های امید برای تحقق صلحی پایدار تر در میان مردم دیده شد و بر همین اساس تکرار آن رخداد در عید قربان در افکار عمومی قوت گرفته است. البته برای تکرار آتش بس این بار ملاحظاتی جدی تری وجود دارد. نخست این که طالبان در هفته گذشته بر شدت حملات خود در سراسر افغانستان افزوده است و در عمل غزنی را چند روز اشغال کرد و نمایش قدرتی آشکارا ره انداخت و کشتاری بی سابقه را از نیروهای دولتی در یک بازه زمانی ۱۰ روزه راه انداخت که این همه می تواند تکرار آتش بس را تحت شعاع قرار دهد. نکته بعد آن است که برخی از